

Rättsfallssamlingen

Mål T-76/11

**Konungariket Spanien
mot
Europeiska kommissionen**

”Fiske — Åtgärder för bevarande av fiskeresurser — Artikel 105 i förordning (EG) nr 1224/2009 — Avdrag från fångstkvoter som tilldelats för ett visst år till följd av att kvoter för föregående år har överskridits — Tillämpning i tiden — Rättssäkerhet — Tolkning som säkerställer att primärrätten efterlevs — Principen inget straff utan lag — Förbud mot retroaktiv tillämpning”

Sammanfattning – Tribunalens dom (tredje avdelningen) av den 21 november 2012

1. *Institutionernas rättsakter — Tillämpning i tiden — Retroaktiv tillämpning av en materiell bestämmelse — Villkor*
2. *Fiske — Bevarande av fiskeresurser — System med fiskekvoter — Avdrag från de kvoter som tilldelas för ett visst år på grund av kvotöverskridanden under tidigare år — Förordning nr 1004/2010 — Rättslig grund — Artikel 105 i förordning nr 1224/2009 — Tillämpning i tiden*
(Rådets förordning nr 1224/2009, artikel 105, kommissionens förordning nr 1004/2010)
3. *Unionsrätt — Principer — Rättssäkerhet — Räckvidd*
4. *Fiske — Bevarande av fiskeresurser — System med fiskekvoter — Avdrag från de kvoter som tilldelas för ett visst år på grund av kvotöverskridanden under tidigare år — Förordning nr 1004/2010 — Rättslig grund — Artikel 105 i rådets förordning nr 1224/2009 — Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen — Föreligger inte*
(Rådets förordning nr 1224/2009, artikel 105, kommissionens förordning nr 1004/2010)
5. *Fiske — Bevarande av fiskeresurser — System med fiskekvoter — Avdrag från de kvoter som tilldelas för ett visst år på grund av kvotöverskridanden under tidigare år — Förordning nr 1004/2010 — Rättslig grund — Artikel 105 i rådets förordning nr 1224/2009 — Avdrag som grundas på den lagstiftning som gällde innan förordning nr 1224/2009 trädde ikraft — Åsidosättande av principen inget straff utan lag — Föreligger inte*
(Rådets förordningar nr 847/96, artikel 5, nr 2371/2002, artikel 23.4, och nr 1224/2009, artikel 105, kommissionens förordning nr 1004/2010)
6. *Fiske — Bevarande av fiskeresurser — System med fiskekvoter — Avdrag från de kvoter som tilldelas för ett visst år på grund av kvotöverskridanden under tidigare år — Avdrag som inte utgör sanktioner — Huruvida avdragen omfattas av principen inget straff utan lag — Omfattas inte*
(Rådets förordningar nr 847/96, artikel 5.1, och nr 2371/2002, artikel 23.4)

1. Se domen.

(se punkt 26)

2. Den enda rättsliga grund med stöd av vilken kommissionen kunde anta förordning nr 1004/2010 om avdrag från vissa fångstkvoter för 2010 till följd av överfiske under det föregående året är artikel 105 i rådets förordning nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. Om denna artikel tolkades så, att den inte var tillämplig på kvotöverskridanden som inträffat före den 1 januari 2010 skulle det innebära att dessa överskridanden inte kunde ge upphov till avdrag och att de därmed förblev utan konsekvenser. Ett sådant resultat skulle uppenbarligen strida mot de ändamål som eftersträvas genom förordning nr 1224/2009, bland annat att säkerställa att begränsningar av fiskemöjligheter efterlevs fullt ut.

Kommissionen är dessutom skyldig att efterleva unionslagstiftarens klara anvisningar och tillämpa artikel 105 i förordning nr 1224/2009 från och med den 1 januari 2010. För det fall tillämpningen av denna artikel på förhållanden som har uppstått innan den trädde i kraft eller blev tillämplig i tiden skulle visa sig problematisk ur rättssäkerhetssynpunkt, är kommissionen skyldig att tolka den restriktivt för att säkerställa att nämnda primärrättsliga princip inte åsidosätts.

(se punkterna 32 och 34)

3. Se domen.

(se punkt 39)

4. Kommissionen använde artikel 105 i rådets förordning nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, vilken blev tillämplig från och med den 1 januari 2010, som rättslig grund för förordning nr 1004/2010 om avdrag från vissa fångstkvoter för 2010 till följd av överfiske under det föregående året. Därigenom tillämpade kommissionen ny lagstiftning på förhållanden som uppstått under en ordning som råde enligt äldre lagstiftning. Enligt gällande lagstiftning före ikraftträdandet av artikel 105 i förordning nr 1224/2009 hade kommissionen emellertid redan rätt att göra avdrag från fångstkvoter som tilldelats för ett visst år, inte bara till följd av överskridanden av kvoterna för det föregående året utan även till följd av överskridanden av kvoterna för åren dessförinnan. Härav följer att kommissionen inte åsidosatte rättssäkerhetsprincipen, eftersom den inte tillämpade en mindre förmånlig ordning vad avser de aktuella kvotöverskridandena än den ordning som föreskrevs enligt gällande lagstiftning vid den tidpunkt då de inträffade.

(se punkterna 40, 41, 64 och 65)

5. Se domen.

(se punkterna 67, 68, 78 och 80–83)

6. De avdrag som föreskrivs enligt artikel 23.4 i rådets förordning nr 2371/2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken och i artikel 5.1 i rådets förordning nr 847/96 om att införa ytterligare villkor för förvaltning av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter med fördelning mellan åren utgör inte sanktioner och omfattas därmed inte av principen inget straff utan lag.

Systemet med fångstkvoter har nämligen som mål att säkerställa bevarande och hållbart utnyttjande av akvatiska resurser. Avdragen från kvoterna har till syfte att säkerställa att kvoterna respekteras och har således samma mål.

Endast den omständigheten att avdragen har ett sådant mål innebär inte att det kan uteslutas att det rör sig om sanktioner i den mening som avses enligt principen inget straff utan lag. Även sanktionsbestämmelser kan nämligen eftersträva sådana mål. Åtgärder som enbart föreskriver en kompensation för en förorsakad skada och endast syftar till att återställa status quo kan emellertid inte anses utgöra en sanktion i den mening som avses enligt principen inget straff utan lag.

I artikel 23.4 i förordning nr 2371/2002 och artikel 5.1 i förordning nr 847/96 föreskrivs endast avdrag som utgör en direkt kompensation i förhållande till överskridna kvoter. Enligt dessa bestämmelser föreskrivs således ingen sanktion, det vill säga en åtgärd som går utöver denna kompensation.

Det är visserligen riktigt att multiplikationsfaktorer för avdragens beräkning föreskrivs i nyss nämnda artiklar. Dessa multiplikationsfaktorer kan emellertid inte anses utgöra sanktioner som går utöver syftet med en kompensation. Överfiske har nämligen en skadlig inverkan på det berörda beståndets förökningskapacitet vilket kan fördröja beståndets återställning och medföra att det minskar.

(se punkterna 70–72, 76 och 78)